

/ NA PLANIE FILMU „WESELE” (1972), REŻ. ANDRZEJ WAJDA, FOT. RENATA PAJCHEL © STUDIO FILMOWE „ZEBRA” / FILMOTEKA NARODOWA – INSTYTUT AUDIOWIZUALNY

Kilka słów o realiach. Na przełomie 1960 i 1961 roku na Chełmskiej 21 oddano do użytku dwie hale zdjęciowe i dwupiętrowy budynek zaplecza dla realizowanych w WFD filmów fabularnych. Wiązało się to także z rozbudową tak potrzebnego zaplecza produkcyjnego – z warsztatami, magazynami, zespołem budowy dekoracji itp. W ten sposób Wytwórnia mogła poszerzyć swój profil produkcyjny. Według informacji, które w roku 1960 przekazał prasie dyrektor Zygmunt Kniaziolucki, dzięki rozbudowie w WFD będzie można produkować 5 filmów fabularnych rocznie. To w halach zdjęciowych WFD powstaną w przyszłości, poczynając od lat 60., m.in. takie wybitne filmy, jak: „Wszystko na sprzedaż” (1968), „Polowanie na muchy” (1969), „Krajobraz po bitwie” (1970), „Brzezina” (1970), „Wesele” (1972), „Człowiek z marmuru” (1976), „Dyrygent” (1979), „Człowiek z żelaza” (1981) Andrzeja Wajdy, „Zbrodniarz, który ukradł zbrodnię” (1969) i „Sprawa Gorgonowej” (1977) Janusza Majewskiego, „Za ścianą” (1971), „Życie rodzinne” (1970), „Iluminacja” (1973), „Bilans kwartalny” (1974), „Barwy ochronne” (1976) Krzysztofa Zanussiego, „W pustyni i w puszczy” (1973) Władysława Ślesickiego, „Noce i dni” (1975) Jerzego Antczaka, „Bez końca” (1984), „Krótki film o miłości” (1988) Krzysztofa Kieślowskiego. Tu także w latach 70. i 80. realizowane będą popularne seriale telewizyjne, m.in. „Hrabina Cosel” (1968) i „Noce i dni” (1977) Jerzego Antczaka, „Polskie drogi” (1976–1977) Janusza Morgensterna, „Dom” (1980–2000) Jana Łomnickiego, „Dekalog” (1988) Krzysztofa Kieślowskiego.

OD GÓRY:

/ NA PLANIE FILMU „ZA ŚCIANĄ” (1971), REŻ. KRZYSZTOF ZANUSSI, FOT. JERZY TROSCZYŃSKI © FILMOTEKA NARODOWA – INSTYTUT AUDIOWIZUALNY

/ JERZY RADZIWIŁOWICZ NA PLANIE FILMU „CZŁOWIEK Z ŻELAZA” (1981), REŻ. ANDRZEJ WAJDA, FOT. JERZY TROSCZYŃSKI © FILMOTEKA NARODOWA – INSTYTUT AUDIOWIZUALNY